

at den langt overvejende Del af Ansøgerne ere unge Menneſter, der kunne vente at blive Studenter i ſædvanlig Alder eller dog kun med ſaa Naars Forſinkelse. For indeberende Finansaar meddeles til Oplysning herom den nedenſtaaende Overſigt over, i hvilken Alder de 37 ſtuderende, der i Naar for første Gang have faaet Hjælp af Kontoen, ere blevne Studenter eller efter deres i Anſøgningerne indeholdte Opgivender — ſom efter Erfaringen tør anses for nogenlunde paalidelige — ville blive det. Studenteralderen, der for Skolediſcipleſ Bedkommende i Reglen er 17—19 Naar, ſtiller ſig for de paagældende ſaaledes:

17	Naar	for	2	underſtøttede.
18	—	—	9	—
19	—	—	11	—
20	—	—	4	—
21	—	—	1	—
22	—	—	2	—
23	—	—	3	—
24	—	—	2	—
25	—	—	1	—
29	—	—	1	—
34	—	—	1	—

Tages der Henſyn til ſamtlige Anſøgere, er Aldersforholdet et ganſke ligende. Af Anſøgere fødte før Naaret 1870 have i alt kun 10 meldt ſig, hvoraf 3 have faaet Hjælp; flere af de andre maatte anses for ganſke uvalificerede.

Det er en uundgaelig Folge af de her omtalte Forhold, at Kontoen næſten udelukkende maa anvendes til Fordeel for Privatifter, nemlig ſaadanne ſtuderende, ſom forberedes paa private Kurſus eller efter Omſtændighederne — ſjænt ſjældnere — i dimiſſionsberettigede private Stoler, og ſom i hvert Fald mangle de Kvalifikationer med Henſyn til Forberedelsen, der ere Betingelser for, at nogen kan underkaſte ſig Eksamen efter ſamme Regler ſom de egentlige Skolediſciple. Da de paagældende af Henſyn til deres Alder og pekuniære Trang maa beſtræbe ſig for ſaa hurtigt ſom muligt at tage Eksamen, er det naturligt, at de ikke ville anvende Tid paa at underkaſte ſig de Prøver, ſom ere nødvendige for Optagelsen i en lærd Skole, lige ſaa lidt ſom paa den regelmæssige Skolegang. Det er derfor kun undtagelsesviſ, at Ministeriet har benyttet Kontoen til at underſtøtte Diſciple i Statens Latinſkoler, hvilket i Naar er ſket i 2 Tilfælde, ſelvfølgelig kun, hvor de paagældende vare optagne i Skolen i en fremrykket Alder.

Den anden ved Finansloven foreſtrevne Betingelse, nemlig at vedkommende ſkal have beſtaaet en Forberedelses- eller Fagetsamen, er bleven anvendt ſaaledes, at følgende Eksaminer ere anſete for tilſtrækkelige: Almindelig Forberedelseseksamen (nu i Henhold til de ved Anordn. 30te Auguſt 1881 givne Regler); Prøven for Privatifter i 4de Klaſſes Afſlutningsfag ſamt Latin eller Latin og Græſt, hvilken Prøve giver umiddelbar Afgang til Eksamen artium; 4de Klaſſes Hovedeksamen for ſtuderende Diſciple, naar den er beſtaaet med et viſt Pointsantal; ſamt endelig Skolelærer- eller Skolelærerindeeksamen. Andre Fagetsaminer end de to ſidſtnevnte komme ikke i Betragtning, da de enten forudsætte, at vedkommende har beſtaaet en af de foran nævnte Eksaminer, eller give en alt for ringe Garanti for Tilægnelsen af almindelige Skolekundſkaber.

Ingen af de nævnte Eksaminer kan, ſom det ſynes forudſat ved Kontoens Afſættelse, give et „ſikkert Haab om god Fremgang“ paa den ſtuderende Vej; Erfaringen har tværtimod ofte godtgjort, at endog et udmærket Reſultat ved den forudgaaende Eksamen ikke er nogen Garanti imod et ſlet Udfald af Studentereksamen. De allerfleſte Anſøgere kunne præſtere Beviſ for en god Foreksamen, og i denne Henſeende kan Ministeriets Valg ikke undgaa at blive noget vilkaarligt. Det er imidlertid en Selvfølge, at man fordrer ſaa gode Garantier, ſom kunne opnaas, idet man, hvad Skolelærereksamen angaar, kun underſtøtter Anſøgere, ſom have Karakteren „meget duelig“, og ved de forberedende Skoleeksaminer forlanger, at diſſe ſulle være beſtaaede med omtrent dobbelt ſaa mange Points, ſom ellers udkræves.

En noget ſikrere Vejledning til Bedømmelsen af Anſøgernes Dygtighed erhverves gennem de Anbefalinger, ſom Beſtyrerne af de ſtørre Artiumskurſus indſende til Ministeriet for deres Elever, hvorved diſſe klaſſificeres efter den Modenbed og Fliid, ſom de udviſe under Forberedelsen. Derimod vil der ofte være Anledning til